

กัมพูชา ห้ามนำเข้าหมูจากไทยและเวียดนาม

เรื่องที่เป็นข่าว ด้วยปรากฏว่าเมื่อสองสัปดาห์ที่ผ่านมา สุกรที่เลี้ยงในเขตจังหวัดที่มีพรมแดนติดกับเวียดนาม ติดโรคระบาด หูสีน้ำเงิน(สีฟ้า) ในสุกร (Blue-ear Disease) จากเวียดนาม ทำให้สุกรที่เลี้ยงร้อยละ 70 ป่วยและล้มตาย (ทางการเวียดนามได้ประกาศการระบาดของโรคหูสีน้ำเงิน(สีฟ้า) เมื่อ 21 กรกฎาคม 2553 ว่าทำให้สุกรเสียชีวิตและเจ็บป่วยหลายร้อยตัว จึงมีการเฝ้าระวังและตั้งจุดตรวจสอบ เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้าย)

เมื่อมีการระบาดของสุกรในเวียดนาม ยิ่งทำให้สุกรของเวียดนามที่ยังไม่ติดโรค หรือ ยังมีชีวิตถูกส่งออกมาถึงกัมพูชามากขึ้น สุกรที่เลี้ยงในกัมพูชาจึงได้รับผลกระทบ เพราะราคาสุกรในท้องตลาดของประเทศกัมพูชา ลดจาก กก.ละ 70 บาท เหลือเพียง กก.ละ 54 บาท

เรื่องในข่าวจึงเป็นเรื่องผลกระทบและความเสียหายที่เกิดจากโรคระบาดของสุกรเวียดนามโดยไม่ได้กล่าวถึงสุกรไทยแต่อย่างใด

ในข่าวดังกล่าวอ้างว่ามีการนำเข้าสุกรจากไทยเพิ่มจาก 2,273 ตัวในปี 2550 เป็น 866,199 ตัว ในปี 2552 ขณะที่ไม่มีสถิติการนำเข้าจากเวียดนามปรากฏในข่าว

ทำไมสุกรไทยถูกห้าม ???

โดยทั่วไปคนกัมพูชาทั้งผู้ค้า ประชาชน และ ภาครัฐต่างต่างรู้ดีว่าระบบการเลี้ยงสุกรของไทยและเวียดนามแตกต่างกัน และยอมรับว่าระบบการเลี้ยงของไทยปลอดภัยและสุกรในไทยไม่มีปัญหาเรื่องโรคระบาด ขณะที่กัมพูชามีความต้องการบริโภคสุกรวันละ 2,500 ตัว แต่สามารถเลี้ยงสุกรในประเทศออกสู่ตลาดได้เพียงวันละ 800 ตัว ปริมาณส่วนที่ยังขาดวันละเกือบ 2,000 ตัว จะทำอย่างไร หากไม่นำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน

เรื่องนี้ สรุปได้ว่า สุกรไทยถูกห้าม เพราะโดนลูกหลง..ไปด้วย

การห้ามนำเข้าดังกล่าวคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อสุกรที่นำเข้าจากไทย ในกรณีดังนี้

1. ความต้องการสุกรจากไทยจะเพิ่มขึ้น เพราะเวียดนามไม่สามารถเคลื่อนย้าย และ ผู้ซื้อกัมพูชาจะหันไปซื้อจากไทยแทน
2. ผู้นำเข้าสุกรจากไทยยังคงนำเข้าเช่นเดิม โดยต้องหาวิธีนำเข้า ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด หรือด่านใด เพื่อชดเชยความต้องการสุกรในประเทศ ซึ่งปกติจะนำเข้าวันละ 2-3 พันตัวจากไทยและเวียดนาม
3. เมื่อผู้นำเข้าต้องมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ราคาสุกรในประเทศจะต้องสูงขึ้น ผู้ที่เดือดร้อนมากที่สุดคือผู้บริโภค แม้ว่ารัฐบาลจะออกมาปรามไม่ให้ผู้ค้าฉวยโอกาสขึ้นราคาสินค้าก็ตาม
4. รัฐบาลไทย ไม่ต้องโต้แย้งหรือแสดงท่าทีไม่เห็นด้วยต่อคำสั่งห้ามดังกล่าว เพราะสุกรไทยยังเป็นที่ต้องการของตลาดกัมพูชา ยิ่งในยามที่ไม่มีสุกรเวียดนาม นำเข้า จึงถือว่าเป็นโอกาสของสุกรไทยที่จะครองตลาดกัมพูชาในยามที่ไร้คู่แข่ง แลเมสุกรไทยจะถูกส่งต่อไปเวียดนามในช่วงที่เวียดนามขาดแคลนสุกร ในระยะเวลาหนึ่งด้วยซ้ำ

ศดร.กรุงพนมเปญ

5 สิงหาคม 2553